

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 17. Bituricensis Archiepiscopi oratio ad Regem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](#)

Sæcul XVI. tium dabatur, eo potissimum fine, ut
A C 1582. Philippi Castellani, qui supremus præ-
fati Cleri Quæstor erat, rationes ex-
minarentur. Ceterum hujus Conven-
tus Promotor erat Langladus, Luetus
vero illius Secretarius: porro in iisdem
comitis illud confirmabatur statutum,
quo cautum, ne ullus tanquam Depu-
tatus, nisi saltem sacris Ordinibus ini-
tiatus esset, ad Cleri Comitia admitte-
retur: hæc cum agerentur, Rex Bella-
quei morabatur, ad quem Bituricensis
Archiepiscopus unacum Vasatenſi, &
Noviodunensi Episcopis fuerant able-
gati, ut ſæpius interposita innovarent
postulata, vi quorum Tridentinam Sy-
nodum recipi, Ecclesiasticamque dis-
ciplinam, & Electionum jura restaurari
petebant.

§. XVII.

Bituricensis Archiepiscopi oratio ad Regem.

Ag. & mem. *Hic idem Archiepiscopus, qua erat
du Clerge an.
1646 t. I. p.
40.* facundia, & doctrina præditus, die
decima septima Julii gravem orationem
ad Regem habuit, qua præprimis fa-
crum Ordinem Regi commendavit, &
decessorum suorum exemplis eum ad
pietatem hortatus est, ita perorans:
„Tamdiu felices fuere Reges, quamdiu
„in Deum pii, in Ecclesiam, & Eccle-
„siae

„siæ Ministros munifici fuerunt: opposi- **Sæcul. XVI.**
„tum vero ex Philippi pulchri, qui pri- **A.C. 1582.**
„vilegia sacri Ordinis aut labefactavit,
„aut plerumque abolevit, exitu patet,
„cujus posteritas absque masculis hæ-
„redibus decepit, translata in Valesio-
rum familiam regni successione, qui ob
„contrariam caussam, quod benefici er-
„ga Ecclesiam fuerint, hucusque felicis-
„sime regnaverunt: insuper regiam Ma-
„jestatem suam Concilii Tridentini, quod
„ad constituendam religionem, & disci-
„plinam in domo Dei sarcientam, plu-
„rimum confert, publicationem urgere
„debet, cum id præsentibus, & in-
„stantibus Cæsaribus, & omnium orbis
„Christiani Principum Oratoribus cele-
„bratum fuerit, cui religiose servando
„se Regis ipsius Legati jurejurando ob-
„strinxerunt: nec vero bonas leges con-
„dere satis est, nisi & Magistratus pari-
„probitate iis præfint: enimvero Præ-
„sules sunt Ecclesiæ Magistratus, quos
„non solum vitae sanctitate præ-
„stare oportet, sed insuper ad mores ac-
„cedere debet doctrina, prudentia, lin-
„quarum scientia, & dicendi facultas,
„ut populum edocere, & publice allo-
„qui cum fructu valeant: igitur Viri do-
„cti, eloquentes, probique ad Prælatu-
„ras sunt nominandi: secus enim, si
„cæcus cæcum dicit, ambo in foveam

Sæcul. XVI. „cadunt. Verum aliquot abhinc annis,
A.C. 1582 „ac præcipue a concordati tempore non
„sine maxima populi offensione omnis
„generis Clerici promiscue ad Ecclesiæ
„dignitates imo, & Prælaturas fuerunt
„promoti, & quidem per simoniam,
„quod crimen est Deo abominabile,
„necnon per nundinationes, turpia lu-
„cra, fiducias, illicitas pactiones, pen-
„siones privata auctoritate impositas,
„plurima monstra pravo usu, ac fæculi,
„seu bellorum licentia in Ecclesiam ir-
„repserunt, ac nullibi magis, quam in
„Franciæ regno frequentia sunt, adeo,
„ut hodie illi sine auctoritate, ac hono-
„re relinquuntur, qui virtute probita-
„te, & scientia clari sunt, interim dun-
„taxat ii, qui plus divitiis, aut favore
„pollent, Ecclesiæ dignitatibus, hono-
„ribusque conspicui cernuntur, cum ta-
„men hi velut canes muti, qui latrare
„nequeunt, suo munere fungantur, ac
„suas oves omni ope destitutas dese-
„rant, nonnisi vano Pastoris nomine,
„& beneficiorum suorum redditibus con-
„tenti: ut ergo huic malo efficax op-
„ponatur remedium, unaomnes Regem
„exoramus, ut antiquam electionum
„libertatem in primariis sacri Ordinis
„dignitatibus restituat, abdicato a se
„nominationis jure, quod sibi arroga-
„vit, licet ad summum Ecclesiæ, re-
„guli

„guique exitium tendat: hanc ob caus. **Sæcul. XVI.**
„sam Ludovicus IX. optimus, & san- **A.C. 1582.**
„ctissimus Princeps allato a Pontifice di-
„plomate, quo ei ad Episcopatus no-
„minandi jus a Majoribus suis diu ante
„usurpatum tribuebatur, non solum il-
„lud recusabat, sed idipsum concerpi,
„& exuri præsente Pontificis Nuntio
„jussit, addito, nolle se suas partes in di-
„judicandis iis Viris interponere, qui
„animæ suæ, ac conscientiæ judices
„effent a Deo constituti, cum in eos
„judicium penes solum Deum, & Ec-
„clesiam effet: si vero hæc agendi ra-
„tio usque ad nostram ætatem fuisset
„continuata, nec Ecclesia, nec primus
„regni Ordo funestam experiretur defo-
„lationem, in quam hodie dum demer-
„sus cernitur: itaque oppido necessa-
„rium est, ut pristina electionum norma
„ab ipsis Apostolis usitata revocetur; hi
„enim invocato prius Dei auxilio in Ju-
„dæ locum Matthiam elegerunt: si er-
„go Ecclesiis electionum jus redditur,
„brevi cessabunt corruptelæ, probique
„Pastores sui munericæ partes explebunt,
„ac populi in obsequium Deo debitum,
„quod ab servitio regiæ Majestati tribuen-
„do separari nequit, redibunt: ceterum
„Clerus ob novas decimas recens im-
„positas ad extremam calamitatem est
„redactus; nam omnem prorsus mo-
C 3 „dum

Sæcul. XVI. „dum transcendit, quod Rex duabus
A.C. 1582 „decimis anno priori imperatis non-
„dum satiatus adhuc tertiam partem ex-
„reditibus exigere audeat, atque ad il-
„lam solvendam pauperes beneficiatos
„adeo divexet, ut unus pro altero sol-
„vere teneatur, cum tamen id divinæ,
„& humanæ, imo & scriptæ legi ad-
„versetur, quæ nequaquam permittunt,
„ut quisquam alterius loco ad solven-
„dum compellatur: aliunde vero tertia
„hac tributorum exactione Rex promis-
„sum in nupera pacificatione factum
„violat, quapropter Ecclesiastici, cum
„eiusmodi exactonibus satisfacere ne-
„queant, suas Ecclesias deferere, gre-
„gem suum absque divino officio, ac
„instructione, sacramentorumque ad-
„ministratione relinquere, imo ipsum
„etiam statum suum immutare, aut eo
„migrare coguntur, ubi saltem quod-
„dam asylum reperire poterunt: igitur
„Clerum, & Ecclesiam Gallicanam a
„tam immoderatis exactonibus libera-
„re, atque suis bonis, & possessionibus
„restituere oportet.,, Postremo Archi-
præful Regem rogabat, ut vivorum
Clericorum beneficia ob morbi, vel cu-
juscunque alterius caussæ obtentum
nulli conferat, ne mortis votum contra
eiusmodi Beneficiatos inducatur.

§. XVIII.